Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 61 TUESDAY, MARCH 31 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК ВІВТОРОК 31-го БЕРЕЗНЯ 1998 р. Ч. 61 РІК CV

ВЕРХОВНА РАДА 13-ГО СКЛИКАННЯ ЗАКІНЧИЛА ПРАЦЮ

Київ (УНІАР). — У вівторок, 24-го березня, під головуванням Олександра Мороза відбулося останнє пленарне засідання Верховної Ради України 13-го скликання. Зареєструвалося 288 депутатів.

Перед будинком парламенту представники громадського об'єднання "Трудова Україна" і Спілки Учасників Афганської Війни провели пікетування з гаслами: "Поверніть нам пільги для афганців!" і "Поверніть нам заробітню платню!". Пікетували ВР і акціонери Київського м'ясокомбінату.

На сесії розглянуто деякі питання, що стосуються Фонду державного майна України. На пропозицію підкомітету з питань приватизації та Комітету ВР України з питань економічної політики та управління народним господарством, депутати 226 голосами прийняли постанову про організацію праці ФДМ України.

Відкликаючись на статтю 91, пункт 36 і статтю 85 Конституції України Верховна Рада доручила голові контрольно-ревізійного управління перевірити використання грошей позабюджетного Державного фонду приватизації з квітня 1997 року до квітня 1998 року та доповісти ВР України.

Генеральній прокуратурі України доручено провести перевірку діяльності ФДМ з квітня 1997 року до квітня 1998 року та доповісти про результати перевірки ВР України 14-го скликання.

Урядовим особам заборонено здійснювати будь-які кадрові зміни у Фонді Державного Майна України до призначення нового голови ФДМ.

Верховна Рада більшістю голосів позбавила депутата України Володимира Ланового службового автомобіля від ФДМ, службового кабінету у приміщенні ФДМ та особистої перепустки в приміщення ФДМ України. Службам ФДМ України заборонено виконувати будь-які доручення В. Ланового, пов'язані з працею ФДМ України та діяльністю його підрозділів, крім загальних норм, пов'язаних з виконанням В. Лановим уповноважень народного депутата України.

Генеральній прокуратурі України Верховна Рада доручила забезпечити виконання у Фонді Державного Майна України закону про тимчасове виконання обов'язків урядових осіб, яких призначає за згодою Верховної Ради Президент України або ВР України — за поданням Президента України. У разі виявлення фактів невиконання цієї постанови вжити заходів щодо урядових осіб, винних у невиконанні цієї постанови.

Доповісти у червні 1998 року Верховній Раді України про виконання цієї постанови.

Постанова набуває чинності з дня прийняття й втрачає чинність з дня призначення голови Фонду Державного Майна України відповідно до Конституції України.

В. Лановий в цей час перебуває у відпустці у зв'язку з тим, що він кандидує на депутата Верховної Ради наступного скликання.

З огляду на неодноразові порушення вибор-

(Закінчення на стор. 4)

ЦЕНТРИСТИ ХОЧУТЬ СУДИТИ П. ЛАЗАРЕНКА

Київ (УНІАР). — Політичні партії центристського спрямування виступили зі зверненням до Верховної Ради України щодо подання Генеральної прокуратури України про дозвіл на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата України, голови Всеукраїнського об'єднання "Громада" Павла Лазаренка.

Центристи закликали депутатів України надати можливість Генеральній прокуратурі України викласти і аргументувати свою вимогу, а Павлові Лазаренкові — відповісти на ці звинувачення на пленарному засіданні Верховної Ради України 24-го березня.

Автори звернення також закликали парламент ухвалити з цього приводу відповідальне рішення з дотриманням законів і Конституцією України. Вони підкреслили, що Верховна Рада України 13-го скликання не має права завершити свою діяльність без розгляду подання Генеральної прокуратури України про дозвіл на притягнення до кримінальної відповідальності депутата П. Лазаренка. Це може дискредитувати вищий орган законодавчої влади в очах виборців.

С. Станік відвідала Естонію

Київ (УНІАР). — Тут відбулася пресова конференція міністра юстиції України Сюзани Станік, присвячена завершенню її візити до Естонії.

У рамках візити відбулися зустрічі з прем'єр-міністром Естонії Антсом Кяярма, головою Правної комісії естонського парламенту Даймаром Лівом, міністром юстиції Естонії Паулем Варулом.

У ході зустрічей обговорено питання проведення правних реформ в Україні та Естонії, виконання українсько-естонського договору про вільну торгівлю тощо.

В результаті переговорів досягнено домовлення про створення спільної українсько-естонської комісії з правних питань, яка сприятиме здійсненню договору про вільну торгівлю між державами.

С. Станік ознайомилася з працею естонського міністерства юстиції та таллінського міського суду.

Міністри юстиції обох країн підписали програму співробітництва між міністерствами своїх держав на 1998 рік в межах протоколу про співробітництво, підписаного 10-го травня 1996 року.

Програма співробітництва включає в себе проведення спільних семінарів, науково-практичних конференцій з важливих для обох сторін питань.

ЗРОСЛИ ЗАМАХИ НА КАНДИДАТІВ

Київ. — Кілька днів перед виборами в Україні здійснено серію нападів на парламентарних кандидатів, повідомили засоби масової інформації.

24-го березня до лікарні потрапив з важкими пораненнями посадник Лубен на Полтавщині Василь Коряк, який кандидує на міського голову і депутата Верховної Ради від об'єднаної Соціял-Демократичної Партії. Невідомий чоловік обстріляв авто посадника неподалік його помешкання. Відповідальности за замах ніхто на себе не взяв.

Наступного дня в Севастополі обстріляно авто першого секретаря кримського відділу Селянської Партії України Василя Калитюка, який теж кандидує на депутата Верховної Ради. У заяві кримської Соціялістичної Партії, яка блькоюються з Селянською, сказано, що хтось стріляв в лобове скло авта. В. Калитюк в результаті дістав легкі поранення і потрапив до лікарні.

Кілька днів перед тим, 22-го березня, вибухнула бомба в євпаторійському міському комітеті Комуністичної Партії. Під час вибуху в приміщенні перебував кандидат на посадника Євпаторії від КПУ Ю. Корнілов, який не постраждав.

24-го березня вночі побито в Харкові тележурналіста Олександра Куликова, кандидата на депутата Верховної Ради України. Він потрапив до лікарні з черепно-мозковою раною. Раніше журналіст критикував телекомпанію „Тоніс", для якої працював, за те, що вона „обслуговувала" інтереси одного з претендентів на посадника міста, дискредитуючи іншого.

Збільшилося напруження також в Одесі, де посадник-антикомуніст Едуард Гурвіц і лівий голова обласної ради Руслан Боделан змагаються за контролю над місцевим бюджетом. Біля стін міської ради ніч з 23-го на 24-го березня провели тисячі одеситів, намагаючись захистити Е. Гурвіца і його заступника Анатолія Ворохаєва, якого обласна міліція безуспішно хотіла арештувати. Однак ніхто не зміг перешкодити викраденню одного з активних членів команди Е. Гурвіца Сергія Варламова, який теж кандидує на посадника. Міліція влаштовує обшуки в бюрі муніципальної телекомпанії, а Служба Державної Безпеки заявила, що затримала членів терористичної групи, яка готувала вибух резиденції посадника. Е. Гурвіц і Р. Боделан звинувачують один одного в організації злочинів.

Реагуючи на події в Одесі, голова Адміністрації Президента Євген Кушнарьов заявив, що „це — квінтесенція політичної боротьби, яка проводиться, на жаль нецивілізованими засобами". Він вважає, що міські керівники Одеси „вже давно" переступили межу дозволеного і якщо чинитиметься опір правоохоронним органам, то „будуть використані інші засоби".

О.Мороз зустрівся з дипломатами

Київ (УНІАР). — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз зустрівся з представниками дипломатичного корпусу, акредитованими в Україні. У зустрічі також взяли участь Голова комітету ВР України у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник, завідуючий відділу міжпарламентарних зв'язків апапарту ВР України Анатолій Шевчук, інші відповідальні працівники апарату ВР, а також заступник міністра закордонних справ України Володимир Хандогій.

Олександер Мороз зробив підсумки діяльности парламенту України цього скликання. На його думку, "ВР у цілому виконала свою місію". Попереднє "спрацювала відповідальність депутатів за долю держави" і, подруге, "підтвердилися професійні якості парляментаристів". А це, в свою чергу, дозволило прийняти Конституцію "саме парламентарним шляхом". Крім того, парламент прийняв понад 900 законів, у тому числі 1/4 з них — у галузі економіки і фінансів, 1/5 — з питань державного будівництва, законности і правної політики і 1/3 — в галузі зовнішньої політики та зовнішньоекономічних зв'язків.

Розглянуто понад 3,000 питань та майже 3,000 депутатських запитів, прийнято майже 1,500 постанов. Парламентарні комітети розглянули близько 11,000 питань і близько 100,000 звернень громадян.

Представлено молодечий уряд України

Київ (УНІАР). — На засіданні Кабінету Міністрів України 24-го березня представлено молодечий уряд.

"Сподіваємося, що кожний представник молодечого уряду грунтовно попрацює на дальшу консолідацію молодечого руху в Україні, зростання його авторитету, забезпечення більш активної участи молоді в усіх державотворчих процесах" — заява прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко, представляючи Кабінетові Міністрів молодечий уряд. Він сказав, що молодечий уряд зформовано при молодечому парламенті, як коаліційний, оскільки до його складу увійшли представники різних політичних течій.

Прем'єр-міністер молодечого уряду України Костянтин Захаренко заявив: "На засіданні парламенту відразу визначилося, що ми не опозиційний уряд. В нас уже є 'тіньовий уряд', він обслуговує якийсь капітал і цього достатньо. Наша політика є та, що ми повинні в першу чергу представляти молодь, вирішувати конкретні проблеми молодих людей. Ми бачимо, що цей Уряд за вісім місяців зробив конкретні кроки для вирішення проблем молоді. Безумовно, наша політика спрямована виключно на підтримку і на прем'єр-міністра, і тих людей, з котрими ми готуємо, з цим якраз Урядом, постанову Кабінету Міністрів щодо підтримки молодої сім'ї, фінансової підтримки і допомоги в житловому будівництві".

В Криму виникає складна ситуація

Москва. — Московський тижневик „Експерт" запевняє своїх читачів, що після мусулманських бунтів у сербській провінції Косово місцем неспокою стане Крим.

„Діями мусулманських сепаратистів,— стверджує газета,— керують З'єднані Стейти Америки, щоб у такий спосіб втрутитися в життя незалежних держав... В Криму, як і на Балканах, живуть мусулмани, і кількість їх стрімко росте. Це представники кримсько-татарського етносу, який до Другої світової війни становив більшість населення півострова. Балканська криза показала, яким успішним може бути співробітництво мусулман з американською Адміністрацією. Згідно з даними Федеральної служби безпеки, в Туреччині діють табори, де вишколюються понад 6,000 кримсько-татарських бойовиків. Наступного року слід чекати масового виступу кримських татарів, які вимагатимуть самостійности, покищо в межах української держави. Це означає, що російськомовне населення Криму буде сильно загрожене".

Небажаний розвиток ситуації в Криму передбачають і українські політики. „Відмовивши кримським татарам, які покищо не мають українського громадянства, у праві на участь у виборах до Верховної Ради, парламент України зробив помилку, яка може спричинити не тільки нове протистояння в Криму, але й неконтрольовані дії татарів",— сказав в розмові з журналістами колишній Президент України Леонід Кравчук.

Президент України Леонід Кучма запропонував парламентові поправку до закону, яка дозволила б голосувати тим, хто має статус постійного мешканця Криму і не є громадянином жодної іншої країни. На сьогоднішній день негромадян серед кримських татарів — 20,000 осіб. Однак Верховна Рада відхилила цю пропозицію.

На думку колишнього прем'єр-міністра українського Уряду Євгена Марчука, „це недобрий знак. За поєднанням вибухонебезпечних чинників Крим займає перше місце, тому кожен свій день українська влада мала б починати з розв'язання кримських проблем".

НЕЗАЛЕЖНІ КАНДИДАТИ ДОБИЛИСЬ ПЕРЕМОГИ

Київ. — 29-го березня у парламентських виборах, у яких голосувало біля 70 відс. громадян України, найбільше місць у новій Верховній Раді здобули кандидати, які не належать до жодної політичної партії, повідомив голова Центральної виборчої комісії Михайло Рябець.

Виступаючи на пресконференції, М. Рябець сказав, що незалежні перемогли у 114 з 225 мажоритарних округах, комуністи — у 37 округах, Народно-Демократична Партія — у 13, Народний Рух — у восьмох, Аграрна Партія — у 10 і бльок Соціялістичної і Селянської партій — у сімох.

Однак у загальнонаціональний виборчій окрузі, де вибори відбувалися за партійними списками, найбільше голосів набрали комуністи — 26 відс, згідно з проведеним на виході з виборчих дільниць опитуванням. Офіційні результати мали бути відомі 31-го березня. М. Рябець сказав, що підрахунок голосів затягується.

Опитування 10,000 осіб свідчить, що в загально національний окрузі 12 відс. набрали три інші ліві партії — бльок Соціялістичної і Селянської, Прогресивна Соціялістична і Партія „Трудова Україна". Народний Рух України здобув 11 відс. голосів, Партія Зелених — 6 відс., Об'єднана Соціял-Демократична Партія — 5 відс. і пропрезидентська Народно-Демократичну Партію — 5 відс. Вигляде, що решта з 30 партій не переборoли 4-відсоткового рівня.

Перемогу у загально національний окрузі комуністи, очевидно, завдячують передусім пенсіонерам, яких в Україні нараховується 15 млн. осіб або 39 відс. усіх виборців. Багато пенсіонерів відчувають ностальгію за минулим, коли їм вчасно виплачували пенсії і давали багато пільг.

Одна пенсіонерка сказала, що голосувала за комуністів, не зважаючи на те, що брати її померли від голоду 1933 року. Вона заявила, що комуністи виглядають для неї кращими з усіх інших партій.

Президент Леонід Кучма сказав, що люди голосували проти поганої економічної ситуації. Він висловив готовість працювати з новим парламентом.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЗМІН У ПОДАТКОВИХ ЗАКОНАХ НЕ ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ

КИЇВ. — Голова Державної податкової адміністрації Микола Азаров зазначив, що спостерігаючи боротьбу за депутатські мандати, він прийшов до висновку, що і після виборів "ніяких змін у податковому законодавстві не відбудеться". Він також повідомив, що за два тижні до виборів зняв свою кандидатуру через критику на його адресу щодо суміщення праці в парламенті та виконавчій владі. Хоча, на його думку, у Верховній Раді повинні бути представники податкових органів. М. Азаров навів приклад, як відомі політики заповнюють декларації про доходи. Лідер однієї з політичних партій, яку активно рекламує українське телебачення, за минулий рік мав доходу 70 гривень, в що, звичайно, не вірять податкові органи. Два місяці тому М. Азаров заборонив податковим органам перевіряти політиків і політичні організації до виборів. Він вважає, що податкову службу ніхто не повинен використовувати у виборчій боротьбі.

В. ЛАНОВИЙ КОМЕНТУЄ УСУНЕННЯ ЙОГО З ПОСТУ ГОЛОВИ ФДМ

КИЇВ. — "Постанова не має юридичних мотивів, а є документом політичної розправи",— сказав депутат Верховної Ради України, виконуючий обов'язки голови Фонду Державного Майна України Володимир Лановий на пресконференції з приводу рішення Верховної Ради України з 24-го березня. Як відомо, Верховна Рада в останній день своєї праці усунула В. Ланового від керівництва Фондом Державного Майна України. На думку В. Ланового, таке спішне рішення свідчить про особисте зацікавлення керівників парламенту 13-го скликання Олександра Мороза та Олександра Ткаченка. Їм не подобаються ті зрушення у сфері приватизації та реформуванні підприємств, що розпочалися у 1997 році. "Мета могу усунення — відновлення мафіозної системи розподілу державної власности", — зазначив Лановий.

"НАЦІОНАЛІЗМ — ІДЕОЛОГІЯ МОЛОДИХ"

КИЇВ. — В умовах безперспективности патріотам лишається хіба що закінчувати життя самогубством, зазначив голова об'єднання "Державна самостійність України" Роман Коваль. Історик Валентин Мороз вважає, що з такої ситуації "Україну може вивести лише така особистість, як Августо Піночет, який забезпечив стабільність у Чіле, а потім відійшов від влади (бо диктатура для нього не була самоціллю)". За його словами, Піночет поклав в основу своєї політики націоналізм. Так само і представник виборчого бльоку "Менше слів" вважають, що в Україні повинна спрацювати саме ця ідея. В. Мороз пояснив, чому він співпрацює з Соціял-національною партією України, яка іде на вибори у бльоці з ДСУ: адже це наймолодша партія в Україні, а націоналізм — це "ідеологія молодих".

АГРОПРОМИСЛОВИЙ КОМПЛЕКС ЧЕКАЄ ДОПОМОГИ

КИЇВ. — На пресовій конференції в Міністерстві Агропромислового Комплексу України темою обговорення було постачання палива, яке господарства не можуть придбати без допомоги держави. Заступник міністра Агропромислового комплексу Юрій Лузан порушив також питання підтримки українського виробника. Ситуацію в Україні він змалював як таку, "коли всі падають разом, а кожний з тих, хто підіймається, підіймається окремо". З державного бюджету було виділено 290 мільонів гривень для забезпечення сільсько-господарською технікою. Ще 3,6 млн. дол. становить сума підтримки українського виробника.

ВІЙСЬКОВА СПІЛКА

КИЇВ. — Тут відбулась презентація Всеукраїнської громадської організації "Загальновійськова спілка України". За словами голови Ради спілки Олега Калашнікова, основне завдання організації — "соціяльна поміч, соціяльний захист та соціяльне адаптування для тих верств населення, які цього потребують". Він повідомив, що організація має вже 17 осередків, а через 2-3 місяці вони будуть у кожному регіоні України. Загальновійськова спілка України об'єднує на добровільних засадах військовослужбовців Збройних Сил, Служби Безпеки, Національної Ґвардії, Міністерства Внутрішніх Справ, Департаменту охорони державного кордону України, Українського Козацтва, ветеранів війни і військових конфліктів. Організація відкрита для кожного, тобто її членом може стати будь-яка фізична чи юридична особа. Загальновійськова спілка України займатиметься і політичною діяльністю. Вона висуватиме своїх кандидатів до органів законодавчої влади.

У СВІТІ

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ПРО ПОСТІЙНИЙ міжнародний кримінальний суд і його ролю згадав у Руанді президент Билл Клінтон, то проти цього негайно виступив Джессі Гелмс, республіканський сенатор з ПіВнічної Каролайни та голова Сенатської комісії закордонних відносин. У листі до Меделин Олбрайт, секретаря Державного департаменту, сенатор Дж. Гелмс заявив, що він є „незмінно проти створення постійного кримінального суду Організації Об'єднаних Націй" та інших установ, котрі можуть дати ООН „почуття незалежности". Він досить гостро зазначив, що „ООН не є, та як довго він живе, ніколи не буде незалежною одиницею", бо це на його думку значно може послабити контролю ЗСА у Раді безпеки ООН.

В АМЕРИЦІ

КЕРІВНИЦТВО ДЕПАРТАМЕНТУ оборони повідомило у четвер, 27-го березня, що всіх чотирьох членів залоги реактивного літака морської піхоти типу „Провлер" ЕА-6Б, котрий минулого місяця в Італії перетяв кабель лещатарської гондолі, що спричинило смерть усіх 20 лещатарів-пасажирів, звинувачено в неумисному вбивстві і ненавмисному вбивстві та порушені службового обов'язку. Тепер згадані військовики матимуть переслухання згідно з 32-им параграфом, що у цивільному світі дорівнює зізнанням перед великою лавою присяжних, щоб вирішити чи є достатньо доказів для кримінального оскарження. Якщо їх визнають винними, їм грозить зниження ранги — це кінець для них військової кар'єри, ганебне звільнення та ув'язнення.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Скандал і політичні маневри Клінтона

Ставши президентом Америки в 1992 році, Билл Клінтон, крім своєї молодости та виїмкового вміння здобути собі прихильність будь-якого згромадження, не робив враження виробленого політика. Що було підтверджено його кількома політично необдуманими починами, котрі, як і можна було припускати, не увінчалися успіхами. Найбільший з них — це спроба переформувати існуючу програму медичного забезпечення, котрою займалася його дружина Гілларі Родгам-Клінтон.

Однак після деякого часу, з відповідною підтримкою довголітніх демократичних політиків і дорадників, почав зовсім непогано урядувати. Перші роки свого урядування він присвятив внутрішнім політичним і економічним справам країни, але зовсім занедбав справи закордонної політики, за що його досить гостро критиковано. Здобувши прихильність американських виборців своїми постійними наголошеннями про покращання економічної ситуації та з допомогою республіканців, які своїми нерозумними політичними потягненнями спромоглися навіть на закриття багатьох урядових установ, чим обурили велику кількість населення, Б. Клінтон і його дорадники збагнули вагомість ситуації та відразу вирішили пропонувати його кандидатуру на другу каденцію.

Не місце тут розводитись про передвиборчу та виборчу кампанії, але треба згадати, що їх результати, а зокрема справи фінансів, спричинили багато клопотів кандидатам обидвох партій.

Все ж таки буде доцільно підкреслити, що саме наслідки тих проблем посередньо стали причиною призначення незалежного прокуратора Кеннета Старра для слідства, пов'язаного з переступленнями державних законів нерухомого майна і позичок тодішнім губернатором стейту Аркенсо Б. Клінтоном і його дружиною Гілларі. Розпочате слідство по деякому часі відхилило віко Пандориної скриньки, з котрої почали на світло денне вилазити одне за одним небажані минулі особисті прогріхи Б. Клінтона — Дженіфер Фловерс, Пола Джовнс, Моніка Левінскі та інші. Нерозривною ниткою спільних знаменників, всі вони взяли приціл на теперішнього господаря Білого Дому та вписалися у книгу відвідувачів чорними літерами скандалу. Хоч в загальному американці є дуже толерантними, коли йдеться про особисті недоліки їхніх публічних особистостей, проте в цьому випадку скандал таки заторкнув не тільки особистий престиж Президента країни, але також і престиж становища, котре на даний час займає Б. Клінтон. Не зважаючи на всякі заходи його адвокатів, дорадників і співробітників, ці справи почали творити небажані перешкоди у полагоджуванні повсякденних справ Президентом. Вирішено цьому протидіяти негайно, єдиним досі успішним заходом в інших цього роду випадках його попередників Ричарда Ніксона та Роналда Реґена — виїздом за кордон.

Хоч офіційні чинники Білого Дому наполягають, що виїзд президента Б. Клінтона на 12-денні відвідини країн Африки не має нічого спільного з його домашніми політичними і леґальними турботами, то все ж таки треба ствердити, що час для цього був підібраний напричуд влучно. Маневр хоч і не надто оригінальний, але досить таки ефективний і в цьому випадку. Щоб упевнитись в успішності цього маневру вдома і закордоном, виправлено Президента цим разом з 800-членним екіпажем — працівників і дорадників Білого Дому, охоронців безпеки, членів Конґресу, керівників корпорацій та кореспондентів засобів масової інформації.

З усього видно, що маневр удався. На передніх сторінках щоденників і на екранах телевізорів появляються зображення американського Президента в товаристві голів інших держав, оточеного сотнями тисяч ентузіястичних тубильців даної країни, які зі захопленням вслухаються в кожне його слово. Подобається це комусь чи ні, але такі зображення їхнього Президента дають американцям свіжий поштовх національної гордости та відсувають в забуття домашні неприємності. Хоч цей закордонний успіх не охоронить Б. Клінтона від його проблем, як він повернеться до Вашінгтону, то все ж таки ці відвідини приносять йому радість і втіху даного моменту та підкреслюють могутність країни, котрої представником він є.

Мирослав Левицький, Київ

ЧИ УКРАЇНА — В ЕВРОПІ?

Нинішня ситуація в Україні є предметом посиленої аналізи не тільки українських, але й закордонних аналітиків. Західні політики хочуть визначити, на кого їм „ставити". У цьому визначенні, як не дивно, їм намагаються допомогти українські політики. Голова Верховної Ради України Олександер Мороз, який агітує за ліві сили, висловив готовість забирати у свої вояжі в реґіони нового амбасадора ЗСА, щоб той міг неупереджено ознайомитись з нинішнім станом України.

Рік невикористаних можливостей

Проте західні аналітики і без поїздок у реґіони мають досить інформації для висновків. В одному з останніх чисел „Інформаційного бюлетеня" Інституту ім. Пилипа Орлика поміщено аналізу ситуації в Україні, у 1998 році, яку зробив Карльос Паскуаль, директор відділу Росії, України та Евразії Ради національної безпеки ЗСА.

К. Паскуаль вважає, що 1997 рік став для України роком невикористаних можливостей. Проте й прогнози на 1998 рік не виглядають надто оптимістичними. Це, на думку аналітика, пояснюється проблемами на міжнародному фінансовому ринку. Азіятська криза ускладнила процес кредитування в Україні. Ставки зросли з 20 до 40 відсотків, обсяги продажу державних облігацій зменшилися. К. Паскуаль зумовлює це також кризовим станом внутрішніх економічних реформ, ускладненням політичної ситуації в наслідок парляментарних та президентських виборів. Однак він не здивувався б, коли б наприкінці 1998 року Україна опинилася в кращому становищі, ніж у 1997 році — усе залежатиме від умілого керівництва.

У сфері міжнародної безпеки Україна має значний простір та засоби для маневру, — вважає І. Паскуаль. Його міркування виходять із того, що після підписання угод Україна—НАТО та Росія—НАТО і пляну співпраці НАТО з Україною у грудні 1997 року загроза „сірої зони між Росією та Европою зникла". „Україна утвердила себе центральноевропейською державою, яка відіграє важливу ролю у структурі европейської безпеки. Угоди з Польщею, Румунією, Росією та Білоруссю закріпили ці досягнення".

На думку К. Паскуаля, закон про вибори за змішаною системою в Україні обернувся значним поділом партій. „Центристські та праві партії розділилися більшою мірою, ніж ліві, а відтак з'явилася загроза того, що більшість із цих партій не подолають 4-відсоткового бар'єру або поступляться своїми місцями у парляменті лівим у мажоритарних округах".

До таких висновків прийшли вже давно і неупереджені політики-державники в Україні, які намагалися відсунути прийняття закону про вибори на змішаній основі. Але політичні лідери центристських і правих партій наполегливо відкидали таку можливість. А нині сушать собі голову, як не допустити, щоб депутатські місця роздріблених демократів та центристів не дісталися лівим.

Однак, не тільки політична ситуація є предметом аналізи К. Паскуаля. На його думку, якщо ж Україна проводитиме виважену бюджетну політику, то зможе уникнути цих ускладнень і одержати додаткову допомогу з-за кордну.

Як дати раду з українськими проблемами?

Західні ділові кола, на думку К. Паскуаля, продовжують перебувати у стані розгублености, оскільки не бачать, як можна справитися з українськими проблемами. „Політичне керівництво України повинно вжити заходів і показати, що подолати труднощі можна. Це приведе до більш бажаних прямих капіталовкладень в українську економіку".

Над тим активно працюють також представники української держави. Вони використовують кожну нагоду, щоб схилити світ на свою сторону. 30-го січня — 1-го лютого відбулося чергове засідання Світового економічного форуму в Давосі (Швайцарія). Українську делеґацію очолював прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко. На форумі відбулося спеціяльне засідання, присвячене Україні. На ньому глава українського Уряду поінформував учасників про пріоритети соціяльно-економічної політики України, головні напрями діяльности уряду у 1998 році, останні законодавчі акти, прийняті парляментом, які реґулюють питання приватизації, підприємницької діяльности, залучення та захисту іноземних інвестицій, лібералізації зовнішньоекономічної діяльности.

Чи переконливі будуть арґументи прем'єр-міністра на форумі для „бізнесових акул" західнього світу — покаже час. Адже ж аналіза ситуації в Україні, яку роблять західні експерти, нерідко буває більш конкретною, ніж аналіза українських урядовців...

Директор відділу Росії, України та Евразії Ради національної безпеки ЗСА К. Паскуаль, аналізуючи ситуацію в Україні, вважає, що зі зменшенням напружености по осі Схід-Захід Україна одержала нагоду більш повної інтеґрації в европейську спільноту.

Практичним підтвердженням слів К. Паскуаля про зростаючу ролю України у Центральній Европі можна назвати факт участи Президента України в неформальній 5-ій зустрічі президентів країн Центральної та Східньої Европи, яка відбулася 23–24-го січня в місті Левоча (Словацька Республіка). До речі, клопотання перед господарями, щоб на цю зустріч запросити Президента України, робив його польський колега А. Кваснєвський. Основною темою зустрічі президентів було „Громадянське суспільство — надія об'єднаної Европи".

Запрошення Л. Кучми до Словаччини на цю зустріч різними аналітиками розцінюється як визнання України центральноевропейською державою з високим рівнем культури, історичними традиціями та цінностями. Це свідчення зростаючого впливу України у вирішенні завдань зміцнення безпеки у реґіоні Центральної та Східньої Европи, розвитку інтеґраційних процесів на Европейському континенті. Проте далеко не всі так думають.

Росія веде справу до відновлення імперії

На цьому наголосив перший заступник міністра закордонних справ України Антон Бутейко. На жаль, він із чисто дипломатичних міркувань відмовився назвати ці держави, що саме так думають. Беручи до уваги факт, що українські дипломати ведуть дуже делікатну політику з Росією, можна зробити висновок, що однією з них є Росія. Тим паче, що вона наполягає на поглибленні інтеґрації в рамках СНД. Якщо глибше приглянутися до тих процесів, то побачимо, що тут під різними економічними декл:раціями йдеться про політичну інтеґрацію. Себто створення зони політичного впливу Росії.

Коли Росія майже половину зовнішньоторгового обігу має з країнами ЕС, то Україна в той же час половину свого обігу має з Росією. Чи можуть у цій ситуації українські дипломати відверто декларувати, що Україна є центральноевропейською країною (у політичному, а не географічному розумінні)? Тому не дивно, що у той час, коли ЗСА, а за ними і країни Центральної Европи визнають Україну центральноевропейською країною, українські дипломати займають двозначну позицію, створивши „гібрид" центральносхідньоевропейської держави. Це означає, що за географічним розташуванням та за своїм стремлінням Україна є центральноевропейською державою. За рівнем економічних перетворень, за рівнем політичної свідомости загалу суспільства вона надалі є східньоевропейською країною. Авторство цього „гібриду" належить першому Президентові Кравчукові та його керівникові управління з зовнішньої політики (нині першому заступнику міністра закордонних справ А. Бутейкові).

На цьому конкретному прикладі бачимо, що процеси, які відбуваються у нашому реґіоні европейського материка — доволі складні. Тому не випадково найголовнішим заходом зустрічі президентів в Словаччині стала їх загальна дискусія на „круглому столі" на тему „Громадське суспільство" — надія об'єднаної Европи". Президент України виклав своє бачення проблеми громадянського суспільства та прихильність його принципам, які знаходять втілення у конкретному будівництві демократичної, правної держави. Л. Кучма особливо наголосив, що саме принципи громадянського суспільства закріплено у прийнятій в 1996 році Конституції України. На жаль, все більше політи-

(Закінчення на стор. 3)

Ро-Ко

Олімпійське post scriptum з канадської вежі

Чому post scriptum, як Олімпіяда вже давно відбулася? Тому власне! А мова про Наґано. Бо ця Олімпіяда перевернула вболівальникам олімпійського спорту життя догори ногами. Ігри відбувалися на 14 годин раніше, тобто в Японії день, а у нас ніч. А тому, що канадська гокейова дружина відразу не „визначилася": програє або виграє. А грала так, щоб ніхто не виграв і не програв. І то з чехами. А чехи, як чехи, знали, як з Канадою грати. І виграли після трьох терцій і одного „овертайму" на зеро. Тому нам у Канаді пішла намарне ціла ніч. І мені також. В наступних змаганнях з Фінляндією за бронзову медалю я сам „визначився" — пішов спати на початку матчу... І заощадив собі болісні „переживання" — Канада програла!

Але це тільки мимохідь. У моїй „постскріптунській" аналізі я прийшов до твердого висновку, що Україна дуже добре описалася, і я дав би їй найбільшу золоту медалю, очевидно, як би я мав стільки золота. Бо тільки подумати, що пов'язане з цією імпрезою: і математика, й історія, й політика, й економіка, й психологія — і ще дещо більше.

Математика: Олімпіяди відбуваються щочотири роки. Скільки років існує незалежна вільна Україна? Шість. А Україна вже брала участь у двох Олімпіядах. Чи щось так, як кажуть: два плюс два є три, але олімпійська математика має свої закони.

Скільки медалів здобула Україна за свою олімпійську історію? Три! А скільки держав не здобуло жодної медалі за ввесь час існування 17 зимових Олімпіяд? Ще ніхто не почислив, бо нема чим хвалитися.

На цьому не кінець, а тільки початок. В обидвох Олімпіядах українські олімпійки мали були здобути багато більше медалів. Я сам почислив — а я в математиці слабкий — що ось-ось мало бути ще чотири бронзові медалі, але так якось були встановлені черги й позачерги, що ці славні змагунки опинилися в останній секунді на... четвертому місці.

І ще одна інтернаціональна обставина. Хлопець з українським прізвищем, з України (так казали навіть американські репортери на телебаченні), здобув золоту медалю з фігурного „катання" не для неньки-України, а для матушки Росії. (Я знаю упівця Кулика й спитався його, чи це не його родич. Він відповів: Куликів багато в Україні. Та й були поза Куликом ще й Наталки, й Галі, і так далі).

За всіма ознаками й „вимірами справедливости" золоту медалю мав здобути славний канадець слов'янського роду, світовий чемпіон, Стойко. Але він не мав щастя. Вправляючи не тренінґу чотири повні обороти довкола осі свого тіла, швидкі, як вихор, що аж страшно робиться на таку акробатику дивитися — ану впаде, він поховзнувся і нарушив своє слабе коліно. Тож у фіналі міг був виконати тільки три „вихри" й мусів був задовольнитися срібною медалею.

Серед найбільш нещасливих, без щастя й долі, як колись був Шевченко, опинилася Таня Шевченко. Ця дівчина українського роду, чемпіонка Европи, виступала в дружині Німеччини. На останній Олімпіяді в Норвегії, під час тренінґу, вона зударилася з ніким іншим, а з Оксаною Баюл. Обидві попадали — а лід твердий, як сталь — і були поранені. Оксана вийшла переможцем, а Таня... В Наґано захворіла на грипу, і то на злісну „протиолімпійську" — гонґ-конґську або сіднейську. Цілий тиждень боролася з хворобою, і в останній момент мусіла зрезиґнувати із змагань.

До post scriptum слід зарахувати ще й той факт, що канадську пару танцюристів на льоду скривдили судді. Судді знаються, як сиві коні, бо вже рік перед Олімпіядою їх визначують і назначують до окремих видів ковзання. Тож вони змовилися давати по одній десятій точці менше канадській парі. І що найдивніше: між змовниками були судді з незалежної і вільної неньки-України... Так пишуть наші рідні канадські газети. А чому наші рідні судді кривдили нашу найбільш приязну Україні неньку-Канаду? Хто визнається на ідеалі олімпійського духу?

Наприкінці, або як ми навчилися казати last but not least, квебекські патріоти в парляменті Канади піднесли бучу, що на будинках, де жили канадські олімпійці, було вивішено забагато канадських прапорів. А що вони яскраво червоно-білі, то дуже разили очі не тільки спортсменів і спортсменок, але й з телевізорів і послів Партії кебекуа, котра, як наші депутати з „партії москвофілюа" у Верховній Раді, хворіють від національних кольорів своїх держав. Україна й Канада мають подібні проблеми, хоч в них ролі поміняні: в Україні це — русофільські малороси, у Квебеку це — канадські бандерівці.

Мій приятель, той від спорту, порадив кебекуа, щоб вони охороняли собі зір на старі літа й не дивилися на телепередачі. Біда тільки, що це він сказав мені, а вони не почули його поради.

Кожна нація має свої проблеми. І якби не оці проблеми, ми не мали б своїх славних політиків і ще славніших Олімпіяд.

Ганна Черінь

Батьки народу

I

Ми всі споріднені з лікарями як велика українська родина.

Народившись на світ, я відкрила очиці і спершу побачила лікаря, а вже потім маму. Останнім часом наука ствердила, що новонароджена істота, от хоч би й каченя, вважає матір'ю чи батьком того, хто першим втрапить в її зір. А чому б і не людина?! Якщо хочете мати „швидку" дитину, станьте біля інкубатора, постійте, поки вилупиться качатко — і вже ви батько.

За цією теорією, я — дочка лікаря.

Лікарі таки народжують всіх наших дітей. Ви б почули, з якою гордістю вони хваляться в своїм товаристві: „Сьогодні я народив двох чудових дітей!" — „А мені народилось муринятко..." А ви думали, що тільки жінка може народити дитину? Вона, з великими труднощами, приведе одну-дві дитини на рік, а лікар здатний народити кілька дітей кожного дня! Отож не без підстави можна вважати лікарів батьками всіх наших дітей — батьками нашого народу.

Хоч (покищо) я ходжу до лікарів так часто, як вони на мої літературні вечори, ми з ними стрічаємось не раз на бенкетах — і це такі приємні, дружні зустрічі... Остання була на святі, де лікарська оркестра мала грати, а я — деклямувати. Я — на початку бенкету, а вони при кінці. Я голодна, а вони ситі. Щоб не заважати кельнерам, мені призначили бічний мікрофон, той, де розташувалась оркестра: п'ятеро лікарів і пан Прицепинський. Підходжу до мікрофона, а він прилаштований низенько — так, як сидять музики.

— Панове доктори й маестри! Може б для мене підсунули мікрофон трохи вище?

Як не кинуться всі вони до мікрофона, мало не попадали! Саксофон скрипці на ногу наступив! Боже, якого лиха я накоїла!

— Може, не треба? То ж така високої техніки справа! То ж не те, що інсуліну впорскнути чи апендикс вирізати! Не трудіться, я зігнуся — або на колінах прочитаю...

— Хібащо на моїх! О ні, пані поетесо, ми зробимо й цю операцію.

І зробили. Що то значить — джентлмени!

Лікар — надзвичайно важлива персона. Найважливіша. Від нього залежить життя. Його поважають, в нього вірять і його бояться. Матері лякають малих дітей вовком, чортом і лікарем. „Не йди на вулицю, бо вовк тебе з'їсть...", „Молись щовечора, бо чорт присниться!" „Не їж багато цукерків, бо до лікаря поведу!" Рочків у шість дитина перестає боятися вовка, ще через пару літ і чорта, але лікаря боїться все життя. А воно ж нема чого! Якщо треба йти до лікаря, це ще не біда. От коли до лікарні — це вже гірше. А як до погребника — це вже зовсім кепсько.

Зробімось невидимкою і зайдімо до почекальні українського лікаря. Там завжди людно. Новоприбулого стрічають мовчанкою, і він, бідолаха, не знає, як привітатися. Врешті, міркує: якщо лікар — українець, і канцелярія — в українській околиці, то можна й по-нашому. У відповідь почув дружнє „Дзень добри" і один тихенький „Добридень". Коло добридня якраз є вільний стілець — і починається розмова:

— Як же так, що тут майже всі поляки?

— Не знаєте чому? Бо вони не змогли окупувати Львова, то пробують окупувати львівських лікарів.

— Та ж мають і своїх лікарів, то чом не дають їм бизнесу?

— Та ви не журіться! Підіть до польського лікаря, то побачите, скільки там українців!

— А ті що збираються відвоювати?

— Та нічого. Просто для дипломатичних зносин.

— А скажіть мені, чого ж це тут, в українській домені, всі, навіть українці, говорять польською мовою?

— Щоб бути ввічливими до сусідів. Не все ж із ними сваритись.

— Так то так, але чому ж у почекальні польського лікаря, навіть коли більшість пацієнтів українці, розмови йдуть по-польському?

— Бо українці хочуть показати свою високу культуру. Бачите — стільки вже літ на еміґрації, багато українських слів запомняли, а по-польському говорять як поляци.

Починається приймання.

Лікар веселий, енерґійний — тільки що поснідав, і кава жінці вдалася чудово. Добре, коли б і перший пацієнт був чудовий.

Так воно й є! Пацієнт входить бадьоро, груди колесом, з веселою посмішкою.

— Як справи? — питає лікар.

— Чудово!

— А все ж таки? Що болить?

— Та нічого!

— Нічого? А дозвольте спитати, що ж вас сюди привело?

— Прийшов про політику поговорити. Вдома мені нема з ким: всі сусіди — американці, а жінка має діяметрально протилежні погляди. А пан доктор, кажуть, в політиці не менший мистець, як у медицині.

— А може б усе таки вас оглянути та перевірити? Не можу ж я за ніщо гроші брати...

— Хіба ж політика — ніщо? Я заплачу.

— Так я ж не маю ліцензії на політику. Зробимо перевірку здоров'я. Коли ви востаннє були у лікаря?

— Так літ тому вісім чи дев'ять... Добре, оглядайте, а я тим часом викладу вам свої ідеї...

— Сестро! Зміряйте тиск крови... Ого! Ану, послухаю серце... Мамо рідна!!! Сестро! Всі аналізи!

(Продовження буде)

Нова Управа 28-го Відділу СУА

На Загальних зборах 28-го Відділу Союзу Українок Америки, що відбулись 8-го лютого ц. р., в УНДомі в Ірвінґтоні, Н. Дж., вибрано нову Управу в такому складі: Таїсса Богданська — голова, Марія Семанишин — заступниця, Емілія Онишкевич — секретарка, Олександра Падковська — касієрка, та референтки: культ. освітні — Марія Семанишин, Марія Робак, Леся Ткач; суспільна опіка — Люба Турянська і Марія Онишкевич; господарські — Юстина Луків, Анна Мокринська, Параня Ляцко, Ольга Марищак; до Контрольної комісії увійшли Надія Бігун, Зеновія Воробець, Евгенія Шпирка. Окружну Управу репрезентувала голова Марія Полянська, а нарадами проводила Надя Бігун.

Здавалося б, що звичайні річні збори місцевої організації не така вже й важна подія, щоб про неї писати. Одначе в житті нюаркської громади в теперішніх умовинах зменшення або й занику активности в товариствах варто дати огляд витривалої праці 28-го Відділу СУА, що вперто і безперервно продовжує корисну працю, яку перебрав від попередніх еміґранток.

Під проводом енерґійної голови Т. Богданської і при помочі референток Відділ продовжує культурно-товариську активність у формі місячних сходин, а запопадливо придбаними фондами підтримує програми своєї централі і дає гуманітарну поміч в Україну на студентські стипендії для сиріт і старших жінок (т. зв. бабусь) та Сестрам Василіянкам.

До більших імпрез з участю гостей належить згадати традиційну різдвяну зустріч та співпрацю у влаштуванні концерту в пам'ять Миколи Лисенка, разом з Українським Музичним Інститутом. Зокрема, гарно відбулося відзначення 65 літ існування цього Відділу, одного з найстарших ще активних в організації, а першого в стейті Ню Джерзі, основаного у 1932 році першими еміґрантками, заслуженими жінками, як от: Настюк, Кучкуда, Роговська та інші.

У програмі вечора була змістовна доповідь Марії Робак про історію Відділу, а в музичній частині був все радо вітаний виступ нашої артистки Іванни Кононів, яка заспівала кілька пісень при фортепіяновому супроводі Марії Павловської; сольова точка піяністки Олі Протинюк, а ще й фільм про Матір Тересу. Приємний вечір переконав, що жіноцтво вміє організувати вдалу імпрезу, а публіка все радо сприймає культурну розвагу.

Важне завдання виконують у Відділі господарські референтки (а є їх чотири), які на усі сходини і імпрези дбайливо приготовляють прийняття, не тільки зберігаючи традицію української гостинности, а й побільшують касу Відділу на корисні видатки.

Голова закінчила збори закликом приєднувати нових членів, бо проблемою Відділу, як і усіх громадських організацій, є брак приросту членства з-поміж другої ґенерації (повоєнної еміґрації) — наших дітей і внуків. Вони не зацікавлені, хоча ще не цілком засимільовані; їм не відповідає ні зміст праці, ні методи, не імпонують наші т. зв. надбудови, яких вони не розуміють, а лиш з чемности толерують наші — старшого покоління „ілюзії". (Очевидно є вийнятки, є й такі, що ще знають мову, але це невелика кількість). Тож прийшов час одверто глянути у майбутнє, вийти зі своєї ексклюзивности та знайти підхід до новоприбулих земляків і включити їх у громаду, якщо хочеться зберегти тяглість праці, а то й саме існування української етнічної окремішности.

Добрий почин дав Український Народний Союз, нюаркська парафія, недавно „Чорноморська Січ", деякі школи українознавства, а треба б і жіночим організаціям усучаснити свої програми. Саме життя ставить нові вимоги і подає їм напрям під кличем: „Рятуймо наших дівчат", що потрапили у наш стейт дорогою злочинної торгівлі на примусову безчесну роботу. Хто ж розпочне це гуманне діло?

Д. Р.

Торонто в розпалі приготувань до Конвенції УНСоюзу

Конвенційний комітет УНС (перший ряд зліва): Богдан Долішний, Ярослава Зорич, Іван Шлапак, о. д-р Мирон Стасів, Василь Дідюк, Анна Бурій, Роман Бенеш; (другий ряд зліва): Марта Хомин, Анна Василик, Лариса Гвоздулич, Ольга Свистун, Степан Чорній, Любомир Яківчик, Анна Дрогобицька, Люба Зараска, Іра Дрогобицька, Дзвінка Максимець.

Як відомо, від 15-го до 19-го травня ц. р. в Торонто Гілтон готелі буде відбуватися 34-та Конвенція УНС, вперше у 104-річній історії Союзу — в Канаді. Окружний конвенційний комітет, що на початку складався із членів Округи, значно поширив свій склад, підібравши охочих допомогти в праці. На наради 8-го березня ц. р. для перевірки проробленого прийшло біля 20 осіб.

Нараду, яка відбулась в залі церкви св. Покрови, відкрив голова Округи Василь Дідюк, попросивши о. д-ра Мирона Стасіва до молитви. Привітавши присутнього на нараді д-ра Богдана Долішнього, голову Ніяґрафальської Округи УНС в Сейнт Катарінс, подав теми обговорень. Окремі референти подали звіти, що пророблено, що ще треба зробити, які труднощі, та дякували людям доброї волі за допомогу. Основною була справа зміни ціни квитків, але вона залишилась до вирішення Екзекутиви УНС. В загальному, учасники, а зокрема відповідальні за виконання, висловились позитивно і рішили далі працювати наполегливо для успішного відбуття Конвенції.

Презентація „Листування М. Грушевського" в Торонто

В суботу, 7-го березня ц. р., у приміщенні Українського Дослідчого Документаційного Центру в Торонто відбулася наукова конференція з нагоди відзначення 35-ліття „Українського Історика" і презентації видання „Листування Михайла Грушевського". Конференцію і презентацію спонзорували Торонтський університет (Катедра і Програма студій Етнічности), Українсько-Канадський Дослідчо-Документаційний Центр, Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді, Українське Історичне Товариство при співпраці Громадського Комітету (голова д-р Марія Фішер-Слиж, секретар д-р Надя Скоп).

Після привіту учасникам конференції д-р М. Фішер-Слиж, проф. Всеволод Ісаїв, голова Катедри і Програми Студій Етнічности при Торонтському університеті виголосив „Вступне слово" про проф. Любомира Винара, засновника і головного редактора „Українського Історика", наголошуючи його великий вклад у розбудову українського наукового життя, багатовимірну редакційну діяльність (українські і англомовні видання) і наукову творчість.

Заснування „Українського Історика" і його 35-літня розбудова — це велике досягнення УІТ, а в першу чергу проф. Л. Винара, голови УІТ і провідного організатора наукового життя на Заході. Опісля головну доповідь „'Український Історик' і сучасний стан історичної науки" виголосив проф. Л. Винар з Кентського державного університету. Доповідач ясно насвітлив ґенезу і розвиток „Українського Історика" і сучасний вплив журналу на відродження української історичної науки і національної культури в Україні. Як відомо, від 1992 року співредактором „УІ" є провідний історик і археолог з Києва проф. Михайло Брайчевський, а членами редакційної колеґії видатні дослідники з України і діяспори. Д-р Л. Винар підкреслив, що національна культура і українська державність може розвиватися лише на правдивій і об'єктивній історичній основі, що формує національний світогляд усіх суспільних верств в Україні. Одночасно „Український Історик" включив українську історичну науку в міжнародний форум наукового життя. Сьогодні це є винятково популярний журнал в Україні як провідний орган української національної історіографії. Він також згадав усіх будівничих УІТ і „УІ", які причинилися до розвитку історичної науки у світовому вимірі. Доповідач коротко висвітлив сучасний стан історіографії на тлі розвитку „Українського Історика" і довголітньої діяльности УІТ.

На першій сесії конференції відчитано численні привіти від наукових і громадських установ у діяспорі та Україні, з яких згадаємо привіти від Міжнародної Асоціяції Україністів, університетів „Києво Могилянська Академія" і Острозька Академія, Українська Вільна Академія Наук в Канаді, Національна Академія наук в Україні, Світової Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і НТШ в Україні, Осередки УІТ в Києві, Острозі, Німеччині і інших місцевостях.

Другою сесією конференції проводив д-р В. Верига (НТШ в Канаді), який дав відчитати доповідь акад. М. Жулинського „Нарощування джерел грушевськознавства", а опісля проф. Любомир Винар говорив про значення листування М. Грушевського в дослідах історії України. Він подав коротко історію видання, зокрема співпрацю УІТ з Інститутом Літератури НАН України, невтомну працю канд. ф. н. Галини Бурлаки, упорядника збірки, і започаткування нового серійного видання УІТ „Епістолярні джерела до грушевськознавства", перший том якої представлено на конференції.

Доповідач підкреслив унікальну ролю епістолярних джерел в історичних дослідах і саме видання першого тому у вищезгаданій серії значно поширює джерельну основу до вивчення М. Грушевського і його доби, як також модерного періоду історії України. Опісля відбулася дискусія, в якій брали участь В. Ісаїв, В. Грабовецький, В. Верига, В. Янішевський і інші учасники. Треба відзначити, що викладова заля УКДЦентру була вщерть виповнена і деякі присутні стояли на коридорі.

Проф. Василь Янішевський з Торонтського університету і голова Українсько-Канадського Дослідчого Центру виголосив заключне слово, в якому наголосив ролю молодого наукового покоління в дослідженні різних проблем української історії і висловив подяку та признання проф. Л. Винареві за довголітнє редагування „Українського Історика" — головного органу української історичної науки. Голова УІТ щиро подякував організаторам конференції та повідомив, що вже готується другий том листування М. Грушевського і важливе видання проф. Олександра Оглоблина „Нариси української наукової історіографії". Після конференції відбулася зустріч голови УІТ з торонтською громадою за смачним буфетом. Під час конференції Карпо Роговський влаштував виставку видань УІТ. Опісля д-р М. Фішер Слиж, голова Осередку Приятелів УІТ в Торонто запросили членів Осередку на окремі збори і зустріч з головою УІТ.

Це була вийнятково вдала конференція, зорганізована чотирма науковими установами і Громадським Комітетом для відзначення 35-ліття „Українського Історика".

ПС УІТ

Чи Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

ків з острахом констатують, що між нормами Конституції та дійсністю є дуже багато розбіжностей. І вина у цьому не конкретних осіб, а загалу суспільства, починаючи від керівників держави, які мислять совєтськими стереотипами!..

На шляху кардинальної трансформації суспільних інституцій, наголосив Л. Кучма, Україна вже має ряд вагомих результатів: створено незалежне правосуддя, за европейськими зразками будується систему місцевого самоврядування, прийнято демократичне виборче законодавство. Забезпечено сприятливі передумови для вільного розвитку багатопартійности, громадських об'єднань та засобів масової інформації, утверджується політичний, економічний та ідеологічний плюралізм.

За словами Л. Кучми, Україна врахувує історичний досвід, який свідчить, що загроза національній безпеці молодих держав походить, переважно, від внутрішніх чинників.

Разом з тим, Президент України застеріг, що створення загальноевропейського громадянського простору за певних обставин може опинитися під загрозою через часом занадто обмежене ставлення „старої" Европи до деяких молодих европейських держав. Це може призвести до розчарування, зневіри в ідеалах европейської інтеґрації. Тому необхідно тісно координувати зусилля, спрямовані на зближення народів, виховання у них відданості загальнолюдським цінностям, поваги до спільної спадщини з її різноманіттям національних культур, а відтак — почуттям належности до загальноевропейської цивілізації. У цьому контексті Л. Кучма відзначив важливість реґулярних зустрічей глав держав Центрально-Східньої Европи, висловив переконання в тому, що участь України у таких форумах на постійній основі відповідатиме логіці европейської інтеґрації і запропонував одну з наступних зустрічей провести у стародавньому українському та центральноевропейському місті Львові.

Президент України під час участи в „круглому столі" особливо відзначив, що стратегічною метою України є вступ до Европейського союзу.

Чи цей голос глави української держави буде почутий, покаже час. Дипломати, традиційно, переконані, що буде. Вони наголошують, що такі зустрічі дуже потрібні Україні. Це не тільки ріст авторитету та ваги України в Европі, але й можливість обмінятися думками з главами сусідніх держав щодо ситуації в реґіоні і на цій основі приймати рішення, які стосуються внутрішнього життя держави.

А тим часом внурішнє життя...

А внутрішнє життя останнім часом потребує посиленої уваги, бо під час виборчої кампанії може виникнути багато нетрадиційних колізій.

Ще не встигли охолонути емоції навколо конфлікту в Християнсько-Демократичній Партії, коли сторінками багатьох видань покотилася нова сенсація — про розкол у Русі. Керівництво Народного Руху України виключило з своїх рядів відомих в Україні та поза її межами представників ділового світу — Віктора Чайку й Михайла Бродського. Ці, у свою чергу, не дуже довго роздумуючи, на сторінках своєї газети, себто „Кієвскіх Вєдомостєй", „вдарили" рухівського керівника.

„Війна" продовжується також між владними структурами й лідерами партій на сторінках газет „Правда України" і „Україна молода". Одним з етапів цієї боротьби стало закриття газети „Правда України" (від січня 1998 року вона почала паралельно виходити українською мовою).

За цим „багатобоєм" спостерігає українське суспільство, яке повинно у цій ситуації знайти розумне рішення...

„Перший вінок"

До спілки ж сестри,
в нашім гаю
Вінки ми праці пов'ємо
І на користь
рідному краю
Жіноче серце віддамо!

Це у 1884 році Олена Пчілка закликала українських жінок до спільної праці. Ці рядки немов написані для нас, 17-го Відділу СУА ім. О. Теліги в Маямі, Фла. Ми віддалені від великих осередків, убогі на кількість членів, гуртуємось у нашім Відділі, збираємо усі наші сили і працю, щоб плекати наші звичаї, нашу культуру, а передовсім не забувати минулого. Працювати для громади, Церкви та України — це наша ціль.

Цього року імпрезова референтка Ірина Ракуш вибрала тему для нашого свята „Перший вінок". У 1997 році минуло 110 літ від видання першого жіночого альманаха. Імпрезова референтка вложила дуже багато праці до приготовлення програми. Свято відбулося 1-го березня у церковній залі. По привітанні головою гостей о. шамбелян Іван Стевинський відмовив молитву. Ліда Гладка, наша секретарка, пресова секретарка і музейна референтка виголосила доповідь, в якій насвітлила обставини, в яких сплівся Перший вінок. Розказала про співпрацю двох видатних жінок — Наталі Кобринської, піонерки українського жіночого руху, і Олени Пчілки-Косач письменниці, етнографа, перекладача, видавця журналу „Рідний Край". У висліді співпраці цих надзвичайних жінок появився жіночий альманах „Перший вінок". У 1984 році в 100-ліття заснування першого жіночого товариства Руських Женщин у Галичині, тодішня екзекутива СУА рішила вшанувати цю річницю і перевидала „Перший вінок". Тепер, ми хочемо вірити, у століття „Першого вінка", для тої самої мети, яка просвічувала Наталі Кобринській і її співробітницям, наші творчі жінки і тут, і на Україні спільно сплетуть для нас і для майбутнього покоління „Другий вінок" — так закінчила свою доповідь Ліда Гладка.

Наступну доповідь виголосила імпрезова референтка Ірина Ракуш. Вона

(Закінчення на стор. 4)

Фото (зліва направо): Оля Івашкевич, мати Олі, гостя з Івано-Франківського, Анна Фарбота, Мирослава Тершаковець і Ірена Ракуш.

2-го квітня, у СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого найдорожчого ЧОЛОВІКА і ТАТА

бл. п.

ПЕТРА П. ГАНКЕВИЧА

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в таких церквах:

св. Михаїла (Йонкерс);
св. Духа (Гемилтон, Онт., Канада);
св. Юра (Ню Йорк);
св. Покрови (Вілімантик);
св. Михаїла (Балтимор);
в Чикаґо;
св. Михаїла (Гартфорд);
в монастирі св. Йосафата (Ґлен Ков);
в семінарії св. Василія (Стемфорд);
в каплиці на цвинтарі св. Духа (Гемптонбурґ);
Покрови Пресвятої Богородиці (Thunder Bay, Онт., Канада);
собор св. Юра (Львів);
Вознесіння ГНІХ (Львів);
Положення Чесного Пояса Пресвятої Богородиці (с. Держів, Львівщина);
свв. Петра і Павла (Стрий, Львівщина);
свв. Петра і Павла (Чортків);
Пресвятої Тройці (с. Звиняч, Чортківський повіт, село покійного);
Воздвиження Чесного Хреста (Бучач);
св. Миколая (Осівці).

В цей день просимо згадати св. п. Петра у своїх молитвах.

Вічная пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 14-го березня 1998 р. передчасно на 44-му році життя, після тяжкої недуги відійшов у Божу вічність наш найдорожчий СИН, МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ЮРІЙ БАБ'ЮК

ПОХОРОННІ відправи відбулися в церкві св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., 17-го березня 1998 р. Тіло покійного спочило на українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив у глибокому смутку:

маму	— ОКСАНУ БАБ'ЮК
дружину	— АЙЛІН БРЕЙДІ-БАБ'ЮК
дочку	— ДЖЕЙМІ
сестри	— РОКСОЛЯНУ КРАМАРЧУК з мужем ОЛЕГОМ та сином ОЛЕСЬОМ
	— ТАМАРУ БАБ'ЮК
брата	— АНДРІЯ з дружиною ІНЕЮ
вуйка	— ЮРІЯ МАЦИКА з дружиною АЛЛОЮ
стрийка	— МИРОНА з дружиною УЛЯНОЮ
кузинку	— АСЮ з чоловіком ҐРЕҐОРІ СТАБС і донечкою АЛЕКСАНДРОЮ
кузина	— ВОЛОДИМИРА МАЦИКА з дружиною ІРЕНОЮ та дітьми
тещу	— БЕТІ БРЕЙДІ
родину	— НАТАЛКУ БАБ'ЮК
	— МИРОСЬКА БАБ'ЮКА з дружиною ТАНЕЮ
	— ОРЕСТА БАБ'ЮКА з дружиною ДЖУН
	— ХРИСТЮ з чоловіком ІГОРЕМ ЧИХОВИЧ
	— ІГОРА БАБ'ЮКА
	— ГАЛЮ КИТИК
	— ОКСАНУ МОЛЧАНОВУ з чоловіком ВІТЕЮ та дітьми
	— АНДРІЯ ПАЩУКА з дружиною ЛЯРИСОЮ
	— ЮРІЯ ПАЩУКА з родиною
	— ГАЛЮ ГУРІ з сином ДАНИЛОМ

та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Австралії й Україні.

„Перший...”

(Закінчення зі стор. 3)

зосередилась на особі Наталії Кобринської. Через освіту до національного визволення — це житєвий клич вже у XIX столітті великої піонерки. Н. Кобринська своєю громадською працею відкрила джерело культурних скарбів для нашого народу. Її ціллю було організувати жіноцтво. У 1884 році скликано перший з'їзд товариства Руських Женщин. В 1890 році з її ініціятиви галицькі українки внесли петицію до Державної ради про дозвіл вступати жінкам на університет, а 1891 року вислали петицію за основання першої жіночої гімназії.

1934 року в Станиславі відбувся величавий Жіночий Конґрес, до якого причинився Союз Українок, головою його тоді була Мілєна Рудницька. Вшановано велику піонерку за зорганізування українського жіночого руху та видання першого альманаха творчости жінок. І коли б Наталія Кобринська могла подивитись на успіх української жінки, то сказала б з гордістю слова, які викарбувані на її надгробку: „Мене вже серце не болить”. Це доповідь Ірини Ракуш.

Українські танцюристи Маямі, інструктором і директором яких є Дана Васькевич, відтанцювали три народні танки. Маленькі танцюристи навіть приспівували, танцюючи „Ішли діти в поле”. Катруся Лотоцька виступила сольо. Тут перервали ми нашу програму, щоб погостити полуденком гостей, які численно прибули на наше свято. При каві сестри Карина Максимович, Дана Васькевич і Ганя Лотоцька (при гітарі — Влодко Лотоцький) відспівали три народні пісні. Гарно віддеклямувала наша членка Оля Івашкевич вірш „Сестрицям українкам”, авторства Дніпрової Чайки.

Закінчили наше свято Е. Короленко відспіванням „Цвітка дрібная” і дуетом Е. Короленко і О. Головацький „Ми підем, де трави похилі”.

На сцені пишався рисунок, який є на обкладинці альманаха „Вінок”, прибраний рушниками і квітами.

Мирослава Х. Тершаковець

У ЧЕТВЕР, 26-ГО БЕРЕЗНЯ, Уряд президента Билла Клінтона наказав приватній мережі, котра займається розподілом дарованих внутрішніх органів змінити їхню теперішню систему такою, котра надає першенство найбільш хворим і тим самим найбільш потребуючим пацієнтам в країні, де б вони не жили. Одначе головний архітект цього наказу, Донна Шалала, секретар Департаменту здоров'я та людських послуг, відмовилася подати будь-які конкретні засоби чи вказівки як ця нова система мала б виглядати.

Верховна...

(Закінчення зі стор. 1)

чого закону в областях, Верховна Рада України Тимчасову спеціяльну комісію з вивчення ситуації щодо дотримання виборчого закону перетворила на Тимчасову слідчу комісію.

Ухвалено 230-ма голосами постанову про підготову законопроєктів до розгляду Верховною Радою України наступного скликання. Проєкт постанови вніс у порядку законодавчої ініціятиви голова ВР України О. Мороз. З огляду на закінчення уповноважень ВР України та значним числом нерозглянутих законопроєктів, ВР України доручила комітетам та апаратові Верховної Ради підготувати всі необхідні законопроєкти для розгляду парляментом наступного скликання. Список нараховує 17 законопроєктів, серед яких 10 стосуються фінансово-банкової діяльности.

На пропозицією заступника голови парляментарного Комітету з питань прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин депутата України від Криму Ніни Карпачової внесено доповнення до статті 115-2 Кримінального Кодексу України щодо кари за незаконне адоптування. За такі дії передбачено вісім років ув'язнення. Стаття 124-1 передбачає кару за торгівлю людьми від трьох до вісьми , або 15 років ув'язнення з конфіскацією майна.

Закриваючи засідання, голова ВР України Олександер Мороз побажав депутатам успіхів у виборах 29-го березня і повідомив, що ще зберуться на пленарне засідання ВР 13-го скликання між 14-им і 16-им квітня.

У СУБОТУ, 21-ГО БЕРЕЗНЯ, пресове аґентство Ройтерс у своєму звідомленні з Москви, повідомило про смерть попереднього тижня леґендарної та відомої в цілому світі балерини, 88-річної Ґаліни Уланової. Тисячі росіян гуртувалися перед Большим театром у Москві, щоб віддати останню пошану Г. Улановій, солістці та довголітній (1944 - 60) найкращій балерині колишнього СССР. Президент Боріс Єльцин назвав Ґ. Уланову „символом совісности, чести і пошани в мистецтві“. Серед тих, що віддали останню шану, були московський посадник Юрій Лужков, керівник президентського штабу Валєнтін Юмашев і колишній прем'єрміністер Віктор Черномирдін. Поховано Ґ. Уланову на Новодівичому цвинтарі.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Затримка в марші до нових вершин

В середу, 18-го березня ц. р. на Олімпійському стадіоні в Києві відбулася чвертьфінальна зустріч київського „Динамо” з турінським „Ювентусом” з Італії за першість Европейської футбольної ліги чемпіонів. В цих змаганнях перемогу, при участі понад 100,000 глядачів здобули італійські футболісти вислідом 4:1, завдяки чому вони втретє за порядком ввійшли в цій серії до півфіналу. Для тих наших любителів футболу, які не бачили звітову гру на телевізійній мережі, згаданий вислід може виглядати близький „погромного”. Одначе, як і коментували телевізійні заповідачі, перебіг гри зовсім не є співмірний з ґолями, що їх здобули футболісти „Ювентуса”. До певної міри образ цього змагу дещо нагадував гру, що два тижні тому пройшла між цими суперниками в Туріні. Тоді господарі показали гру високої кляси, створили декілька критичних ситуацій під воротами „Динамо”, під якими оборонці і, особливо, воротар щасливо ліквідували усі небезпеки. Цим разом подібну місію виконала оборона і воротар „Ювентуса”. Українські футболісти в порівнянні з попередньою зустріччю виглядали і грали значно краще, але якщо йдеться про майстерність щодо використання можливостей, під цим оглядом справжніми футбольними майстрами вповні виявилися футболісти „Ювентуса”. Про це свідчать їх здобутки ґолів. В 29-ій хвилині вони зуміли вповні використати хвилевий брак на площі одинадцятого змагуна „Динамо”, коли був знесений через контузію Головко. Ведення для „Ювентуса” здобув Філіппо Інзаґі. При цьому стані закінчилася перша половина гри.

Після відпочинку українські фурболісти, гучно підтримувані 100-тисячною публікою, почали серії продуманих атак, одну з яких в 54-ій хвилині вдало завершив Ребров, здобувши вирівняння 1:1. Натхнені цим успіхом, вони продовжували проводити офензивні акції в підворіття гостей, але, як вже згадано вище, дефензивна „машина” італійців виявилася для нападу „Динамо” непрохідною. Поволі футбольні майстри „Ювентуса” почали частіше володіти м'ячем та проводити небезпечні контратаки, які в дальшому ході змагань принесли їм чергові ґолі. Саме з двох таких атак гості спричинили наріжні викопи, з яких Інзаґі в 65-ій і 73-ій хвилинах підніс вислід до 3:1. Четвертого і останнього ґоля в цій зустрічі з гарної акції здобув Дель Пієро у 89-ій хвилині.

В післязмаговій пресовій конференції тренер „Динамо” Валерій Лобановський відзначив, що цю поразку не вважає трагедією. „Ми програли з найкращою дружиною Европи”. І це справді так, а може і більше... Адже в складі „Ювентуса” виступають „леґіонери”, репрезентанти Франції, Уругваю, Голляндії і очевидно Італії. Одначе вірні симпатики „Динамо” інакше як траґедію цю поразку не сприйняли. Для них „Динамо” і взагалі успіхи українського спорту на міжнародній арені — це утвердження незалежної України, важливий фактор у процесі відродження гордости й патріотизму. Одначе багато з них теж уважають, що немає зла, щоб на добре не вийшло! Зазнавши тієї поразки, футболісти, тренери й провід клюбу будуть ще більше працювати для того, щоб скоріше чи пізніше зрівнятися з европейськими клюбами, з їх високою клясою, з якими їм доведеться знову зустрічатися в нових серіях за европейські чаші. Тим більше перед футболістами і тренерами України стоїть завдання гідно виступити у елімінаційних іграх збірних за вхід до фінального етапу за чемпіонат Европи в 2000 році. Тому цю поразку треба уважати одною із „зупинок” в марші українського футболу до нових вершин.

О. Твардовський

ВІСТКИ УСЦАК

Відгук про добродійні проєкти УСЦАК

В газеті „Кримська Світлиця”, що виходить у Симферополі в Криму, в числі з 27-го лютого ц. р., появилася інформативна статтейка під заголовком „Дарунок судацьким бейзболістам”, в якій написано: „Торік на европейській юнацькій першості з бейзболу, що проводилася в Англії, українська збірна здобула титул континентального чемпіона в клясі „Б”, випередивши команди — Ізраїля, Польщі, Англії, Грузії та Швеції. До її складу входили по шість юньйорів з Києва, Криму і три з Кіровограду. Такий успіх кримчан привернув увагу Української Спортової Централі Америки і Канади, яка постійно допомагає спортсменам України. Тим-то в минулому тижні на наш півострів прибули представники УСЦАК Василь Тараско, який очолює ланку бейзбольного спорту при цій організації і Г. Вайсман. На доручення проводу УСЦАК добродійники привезли спортовий інвентар у Судак, де є перспективні гравці і де збираються відкрити юнацький бейзбольний коледж. Після триденного перебування в Судаку В. Тараско і Г. Вайсман повернулися в Симферопіль. Тут їх запросили до кримської дивізії Національної ґвардії України. Відбулася дружня, тепла зустріч, на якій командир дивізії ґвардії генерал-майор Віктор Шевченко щиро подякував гостям за їхню доброчинну діяльність у підтримці кримських спортсменів, лави яких поповнюють і національні ґвардійці. Була теж поміщена світлина збірної України з її тренером-консультантом В. Тараском”.

В цій же газеті в числі 6-го березня був поміщений привіт УСЦАК з нагоди 5-річного ювілею „Кримської Світлиці” такого змісту: „Високоповажаний пане редакторе! Довідавшися, що „Кримська Світлиця” недавно відзначила своє п'ятиріччя, щиро вітаємо з ювілеєм її редакторів, співробітників і висловлюємо їм наше признання за їхню неоціненну працю на користь української справи в Криму та в Україні взагалі. Ваші статті на історичні та сучасні теми відроджують історичну пам'ять нашого народу, скріплюють його національну свідомість. Ваші репортажі про українську діяспору Північної Америки, зокрема про діяльність УСЦАК, пригадують читачам, що українці, де б вони не жили, — це одна велика нація. Бажаємо „Кримській Світлиці” дальших успіхів та розквіту в її благородній місії для добра і слави українства. З пошаною”. Від Управи підписали цей привіт М. Стебельський — голова, О. Твардовський — пресовий референт, О. Напора — фінансовий секретар, д-р О. Попович — ланковий шахів.

Лист-подяка Управі УСЦАК

Високодостойні панове!

Сердечно дякуємо Вам за вітання з нагоди п'ятирічного ювілею „Кримської Світлиці”, яке ми надрукували в числі з 6-го березня ц. р. нашого тижневика. Складаємо також подяку за матеріяльну підтримку нашого видання. Стоячи від часу свого заснування на державницьких позиціях, наша газета за одне з найголовніших своїх завдань вважає згуртування українства в Криму. Рівночасно вона й надалі постійно подаватиме матеріяли про життя й культурні та інші набутки наших побратимів, котрі сьогодні живуть поза кордоном рідного краю, розповідатиме читачам про тих, хто змагався за незалежність і світле майбуття вільної, соборної України.

Щиро зичимо Вам і всім українцям ЗСА та Канади добробуту, щастя, плідних здобутків у праці для слави Вашого краю і нашої Вітчизни.

Слава Україні!

З правдивою пошаною, головний редактор „Кримської Світлиці”

Володимир Миткалик